

عنوان مقاله:

تاثیر تمرین استقامتی بر پروتئین های آلفا اکتینین ۲ و ۳ عضله اسکلتی رت های نر و بیستار

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات کاربردی تندرستی در فیزیولوژی ورزش، دوره 11، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سارا آذرخش - کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

اصغر توفیقی - دانشیار فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.

فیروز قادری پاکدل - دانشیار فیزیولوژی، گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: آلفا-اکتینین ها عضوی از خانواده پروتئین های متصل شونده به اکتین هستند که نقش کلیدی در بقا و تنظیم ساختار اسکلت سلولی مخصوصا سلول های عضلانی دارند که تاثیر تمرین استقامتی بر این پروتئین ها مشخص نیست. بنابراین، هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر تمرین استقامتی بر بیان پروتئین های آلفا-اکتینین ۲ و ۳ در عضلات اسکلتی دوقلو و کف پای رت های نژاد بیستار می-باشد. روش شناسی: بدین منظور ۱۶ سر رت نر نژاد بیستار به ۲ گروه تمرین استقامتی و کنترل تقسیم شدند. گروه های تمرین استقامتی به مدت ۱۲ هفته، ۵ جلسه در هر هفته با سرعت ۱۲ تا ۲۲ متر بر دقیقه و با شیب صفر درجه و رعایت اصل اضافه بار تمرین به فعالیت بر روی نوارگردان پرداختند. برای اندازه گیری میزان پروتئین آلفا-اکتینین ۲ و ۳ عضله دوقلو و کف پای از روش وسترن بلات استفاده شد. از آزمون تی مستقل برای تحلیل داده ها استفاده و سطح معنی داری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. یافته ها: نتایج نشان داد افزایش معناداری در آلفا-اکتینین ۲ ($p=0.01/0$)، آلفا-اکتینین ۳ ($p=0.01/0$) در عضله کف پای و آلفا-اکتینین ۲ ($p=0.006/0$)، آلفا-اکتینین ۳ ($p=0.01/0$) در عضله دوقلو در مقایسه با گروه کنترل مشاهده شد. نتیجه گیری: به طور کلی تمرین استقامتی باعث افزایش پروتئین آلفا-اکتینین ۲ و ۳ در عضلات اسکلتی رت های نر می شود و می توان گفت که با توجه به پاسخ این پروتئین ها نسبت به گروه کنترل، این نوع تمرین محرک مناسبی برای ایجاد سازگاری های عضلانی می باشد.

کلمات کلیدی:

تمرین استقامتی، آلفا-اکتینین ۲، آلفا-اکتینین ۳، عضلات تند و کند انقباض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1943705>

